

A mezőgazdasági részvénytársaság.

— Sorok szegedi nyomorúságokról és azok okairól. —

Az e tárgyban annak idején készített és Szeged városának betérjesztett indítványról sokat írtak a szegedi lapok, sokat a fővárosiak, foglalkozott vele egy berlini lap is, sőt Budapest polgármestere is érdekelődött a terv iránt és annak elintézését figyelemmel kíséri. Szeged város tanácsa az indítványt tárgyalta és még július 27-én tartott ülésében határozta el, hogy az szakszerű letárgyalás és javaslattevél végett a gazdasági szakbizottságnak adassék ki. Ki is adták; most is ott van; hogy mikor fog a szakszerű letárgyalása kezdődni, azt persze senki sem tudhatja, mert hiszen a javaslat nem oly sürgős, hogy e miatt a gazdasági bizottság augusztus és szeptemberi valószínűleg szokott nyugalmát meg kellene zavarni. Főleg olyan időben, mint a mostani, amelyben amugy is tejben-vajban fürdünk, amikor amugy is mindenből oly sok van, hogy azt sem tudjuk hová tenni.

Serényi volt földművelésügyi miniszter mostani képviselőházi felszólalása adta tulajdonképp az impulzust arra, hogy a szóban levő javaslatot ismét napvilágra hozzuk. De adta az a körülmény is, hogy látjuk, miképp itt Szegeden, a mezőgazdaság közepontjában minő bajok vannak a mezőgazdasági termékek terén. Amikor az új lisztelátás ideje bekövetkezett, a lakosság túlnyomó része buzautalvány után szaladt, valóságos tülekedés volt akkortájt. Amikor azonban az utalványokat buzára kellett becserélni, látta Szeged város (tehát nem tanyá) lakossága, hogy nem kapni buzát. Szegeden, az Alföld közepén, a mezőgazdaság eldoradójában nem volt, azaz nincs buza, nincs annyi, amennyi a bentlakó publikumnak kellene, pedig ugyancsak leszállította a publikum igényét, mert hát maximális ár ide, maximális ár oda, a különféle sallangokkal 50 koronán alól buzát nem lehetett kapni, ha egyáltalán lehetett. A buzautalványok legnagyobb része tehát visszavándorolt, mert kintről a beszerzés már csak lopva mehetett volna és ez mindig azt jelenti, hogy a belépő nagyra tartja áruját.

Itt a krumpli. Szegeden mindig annyi krumpli volt, hogy utcákat lehetett volna flaszterezni vele; a múlt évben már elég drágán, 8 koronáért adogatták, annyi volt, amennyit a közönség felvehetett. Idén eltűnt a krumpli, eltűnt úgy, mintha kámfor volna, eltűnt, mert valóságban „a föld nyelte el”; eltűnt, mert maximálni merték. A szegedi polgár kénytelen végigjárni a tanyákat és 35—40—45 koronáért összeszedgetni ezt a legfontosabb élelmicikkek egyikét, mert hát biztos akar lenni abban, hogy lesz. Már pedig csak akkor van, ha a spájzban van és nem a közéleti üzletben.

Gyümölcsről, paradicsomról, hagymáról, uborkáról nem is szeretünk szólni, ezek csak azért hozattak be Szegedre, hogy az itteni publikum lássa, m itvisznek el az orra elől. A baromfitenyészet virágzik, de a tojásnak télen aligha nem 1 korona lesz az ára, kacsát-libát pedig csak virilisták fognak fogyasztani. Hogy pedig a kukoricamizériával

mi van, az bámulatos. Belterületi asszonyok, kik pár csirkét szeretnének venni, hogy legyen, vagy pár kacsát, hogy hizzanak, vagy akik egy sertés erejéig főnyereményt csináltak: nem kapnak kukoricát. Zölden veszik csövestől és szárítják, csak hogy valami legyen.

Szeged város gazdasági bizottságának referense pedig ül egy javaslaton, amely talán töviről-hegyire rossz, impraktikus, keresztülvihetetlen, tele fantommagóriákkal és sült lehetetlenségekkel, de egy indítvány, amely legalább sokat mond, egy indítvány, amely mindezen áldatlan állapotok megszüntetését igéri. És mindaddig, amíg nem állapítjuk meg erről az indítvánnyról, hogy tényleg keresztülvihetetlen és rossz, mindaddig azt kell mondanunk: ime tárgyaljatok le és talán segítve lesz a bajokon!

Az indítványozókat az vezérelte, hogy „többet” termeljünk és avval indokolták ezen mezőgazdasági területen való elkalandozást, hogy szerintük nálunk a talajmivelés rossz stb. Ehhez pedig ők, mint lateinerek, vagy mint olyanok, akik mindent a „cui prodest” elvéből végeznek, talán valóban nem értenek. Nem is csoda: egy kendergyári igazgató, egy kereskedelmi kamarai elnök meg titkár és egy pénzügyi tanácsos meg egy ideszakadt jött-ment, akik soha nem forgatták a kapát, ehhez valóban nem értenek, legfeljebb dusan jövedelmező állást szerettek volna, mert talán kenyér nélkül állanak. De ime jön Serényi gróf, egy tizpróbas agrárius, a volt földművelésügyi miniszter, ez csak ért a dologhoz és ez is azt mondja: rossz a talajmivelés, ha már a múlt évben jobban szántottunk volna, egy milliárddal volna nagyobb az eredmény. Neki elhihetjük ezt.

És amidőn látjuk azt az inséget, vagy gyengébbet: azt a nehézséget, amely a termékek, a téli szükségletek beszerzése körül itt Szegeden uralkodik, ha látjuk azt a kiúzsorázási folyamatot, amely a tanyákról kiindulva felénk hömpölyög, ha látjuk azt a rosszindulatot, amellyel viseltetnek velünk, városi szegényekkel szemben a külterület lakosai, ha látjuk, hogyan vetkőzhetnek minket pörére az élelmicikkek beszerzése alatt, hogy maguk a pénzt — amelynek nincs szemükben értéke — a különféle üzletekben kiadják és ott is az árakat felszórólják, ismét csak azt kérhetjük: tüzze ki minél előbb a város az indítványt napirendre, szóljon hozzá aki ért, meg aki nem ért, szűrődjék le a tanulság és legalább tudjuk, hogy nem valószínűsíthető meg, mert rossz, vagy hogy jó, akkor csináljuk is meg. Mert a háború végét bevárni: az a mai konstellációk szerint a legrosszabb. Ma még van valami pénz a belváros lakosságának, hogy lesz-e jövőre ily időtájt, azt még a gazdasági szakbizottság sem tudná megmondani.

H. K.

Pipere -
BorotválóSzappan
Sarg 303
Mindenütt kapható.

A Görögországnak adott bolgár-német garanciák.

Athén, szeptember 14. Mivel a venizista sajtó folyvást avval izgat, hogy Németország és Bulgária nem nyújtottak garanciákat arra nézve, hogy Görögország általuk megszállott részeit visszaadják, a görög kormány hivatalos jegyzékben közli a német-bolgár garanciális szerződést. Ebből kitűnik, hogy a bolgár-német csapatok Görögországba való újabb betörése előtt a bolgár és német követek írásbeli biztosítékot nyújtottak át a görög kormánynak. Eszerint Bulgária és Németország úgy mint annak előtte, ezután is *tiszteletben tartja Görögország területi integritását és szuverénitását*. Másodszor: a bolgár és német csapatok azonnal kiűrik a görög földet, *mielőtt megszünnék azok az okok, amelyek a katonai műveleteket szükségessé tették*. Harmadszor: a központi hatalmak tiszteletben fogják tartani a görög alattvalók szabadságát, tulajdonát és vallását és velük barátságosan fognak bánni. Negyedszer: Bulgária és Németország minden okozandó kárért *teljes kárpótlást biztosít*.

Az oroszok át akarják törni kárpáti frontunkat.

Bécs, szeptember 15. Az orosz hadvezetőség még mindig azon iparkodik, hogy *átörje a kárpáti fronton levő állásainkat*. Erre valószínűen azért törekszik, hogy a román északi szárnynak megkönnyítse, vagy egyáltalán lehetségessé tegye az előrejutást a Maros forrásvidékén levő nehéz erők terepen és attól északra. Ennek az iparkodásnak *eddig nem volt eredménye*. Az ellenség kárpáti állásaink ellen indított leghevesebb rohamai ellenére sem tudott sem a Kapulon, sem másutt valami hasznót kivívni. Csak az oroszok nagyon véres vesztesége szaporodik. A Kapultól nyugatra még folyik a harc, de különben a keleti fronton nyugalom van. Ugy látszik, hogy a Ruszki Invalid szerint *a keleti fronton új orosz támadás van készülében*, amelyben Lesik és Szaharov tábornokok kiváló szerepet fognak játszani. Lehetséges, hogy ez a bejelentett támadás az, amely már napok óta *folyamatban van a Kárpátokban*.

A nyugati rettenetes küzdelem

Frankfurt, szeptember 15. A Frank. Zig. nak a nyugati harctéren levő tudósítója ezt jelenti: Az ellenséges tüzéség állandóan *a munició legnagyobb pazarlásával* dolgozik. Mivel a mi megerősített ütegeink igen erősen válaszolnak, *a csata csaknem szabálytalan legnagyobb stílusú tüzéségi harc* jelleget ölti magára. A franciák és az angolok most kimélik gyalogságukat, sőt olykor olykor a gyalogság maga is kiméli magát. A rohamtámadások előtt földérintést végeznek vagy kisebb csapatokat küldenek előrelapogatódzni. Az ágyudörej hirtelen elmulása eddig a roham kezdetét jelentette, most azonban gyakran csak hadicsel, hogy a mi gyalogságunkat kicsalja az árokból, mikor azután a repülő megállapítják a számát, mire még erősebb pergőtűzzel tovább folyik a megsemmisítése. Az ilyen, napok óta tartó bombázás hatása a mi csapataink idejéig

FISCHER TESTVÉREK

ÉKSZERESZÉK ÉS MŰORÁSOK

2 FŐÜZLETE

Kárász-utca 2. sz.

Kárász-utca 10. sz.

a „KÉK CSILLAGGAL” szemben.

a „VÁRNAY” könyvkereskedéssel szemben.